

Apostlagärningarna 19

(Vers 1-20) – Paulus i Efesus

¹Medan Apollos var i Korint kom Paulus ner till Efesus, sedan han rest genom höglandet. Där träffade han några lärjungar, ²och han frågade dem: "Tog ni emot den helige Ande när ni kom till tro?" De svarade honom: "Nej, vi har inte ens hört att den helige Ande har blivit utgjuten." ³Då frågade han: "Vilket dop blev ni döpta med?" De svarade: "Med Johannes dop." ⁴Paulus sade: "Johannes döpte med omvändelsens dop och uppmanade folket att tro på den som kom efter honom, det vill säga på Jesus." ⁵När de fick höra detta döptes de i Herren Jesu namn. ⁶Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem, och de talade med tungor och profeterade. ⁷Tillsammans var det omkring tolv män.

⁸Sedan gick han in i synagogan och under tre månader predikade han frimodigt. Han samtalade med dem och försökte övertyga dem om det som hör till Guds rike. ⁹Men där fanns några som förhärdade sig och inte ville tro utan talade illa om 'den vägen', så att alla hörde det. Då lämnade han dem och tog lärjungarna med sig, och varje dag höll han samtal i Tyrannus hörsal. ¹⁰Detta pågick under två år, så att alla som bodde i Asien, judar och greker, fick höra Herrens ord.

¹¹Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, ¹²så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna for ut. ¹³Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala Herren Jesu namn över dem som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar." ¹⁴Det var sju söner till en viss Skevas, en judisk överstepräst, som gjorde så. ¹⁵Men den onde anden svarade dem: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" ¹⁶Och mannen som hade den onde anden kastade sig över dem, övermannade alla och misshandlade dem så svårt att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga. ¹⁷Detta fick alla i Efesus veta, både judar och greker, och fruktan kom över dem alla, och Herren Jesu namn blev prisat.

¹⁸Många av dem som trodde kom och bekände öppet vad de tidigare hade gjort. ¹⁹Åtskilliga av dem som hade bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände upp dem offentligt. Man räknade ut vad de var värda och kom fram till femtiotusen silverdrakmer. ²⁰På detta sätt hade ordet genom Herrens kraft framgång och visade sin styrka."

1. ¹Medan Apollos var i Korint kom Paulus ner till Efesus, sedan han rest genom höglandet.
 - a. Efesus, även kallat "Asiens ljus", är idag en ruinstad i Turkiet, men var på Nya testamentets tid världens fjärde största stad och låg vid Mindre Asiens västkust. Efesus drog till sig mycket folk, dels för att staden på grund av dess geografiska läge var en knutpunkt för handel, men också för att många religiösa pilgrimer vallfärdade till Efesus för att se ett av antikens sju underverk, Artemistemplet.
2. Där träffade han några lärjungar, ²och han frågade dem: "Tog ni emot den helige Ande när ni kom till tro?"

Christian Mólks Bibelkommentarer

- a. När Paulus kommer till Efesus träffar han några lärjungar som han av någon anledning känner sig föranledd att fråga om de tog emot den helige Ande när de kom till tro. Dessa lärjungar har tidigare varit lärjungar hos Johannes Döparen och har högst troligtvis fått höra om Messias, men de har samtidigt en väldigt begränsad kunskap om Jesus och allt han har gjort.

3. *De svarade honom: "Nej, vi har inte ens hört att den helige Ande har blivit utgjuten."*

- a. Joel profeterade att Gud i den sista tiden skulle utgjuta den helige "över allt kött" (Joel 2:28), något som också hände när den helige Ande föll över lärjungarna på pingstdagen (Apg 2:1-4).
- b. Även om det har gått ett antal år sedan pingstdagen så är den helige Andes utgjutande fortfarande relativt nytt och det är därför inte speciellt konstigt att dessa lärjungar inte har hört talas om det.

4. ³*Då frågade han: "Vilket dop blev ni döpta med?" De svarade: "Med Johannes dop."*

- a. När Johannes Döparen jämför sig själv med Jesus så säger han: "Jag döper er i vatten till omvändelse, men den som kommer efter mig är starkare än jag. Jag är inte ens värd att ta av honom hans sandaler. Han skall döpa er i den helige Ande och i eld." (Matt 3:11)
 - i. Det finns alltså en tydlig koppling mellan dopet i Jesu namn och den helige Andes utgjutande, en koppling som inte finns i samband med Johannes dop. Även om lärjungarna i Efesus var frälsta i och med sin tro på Jesus så hade de ännu inte tagit del av den helige Ande, en erfarenhet och hjälp i det kristna livet som är oerhört viktig.
- b. En liknande situation finner vi i Apg 18, där Apollos predikar ivrigt om Jesus, samtidigt som han bara har hört talas om Johannes dop. Han undervisas mer grundligt av Priskilla och Akvila.
- c. Alla dessa "Johannes-lärjungar" är ett resultat av den övergångsfas mellan Gamla och Nya testamentet som uppstod på grund av Johannes Döparens tjänst. Detta är inte lika aktuellt idag, men kan möjligtvis jämföras med människor från andra religioner som börjar tro på Jesus utan att egentligen ha läst Bibeln eller tagit del av kristen undervisning.

5. ⁴*Paulus sade: "Johannes döpte med omvändelsens dop och uppmanade folket att tro på den som kom efter honom, det vill säga på Jesus."* ⁵*När de fick höra detta döptes de i Herren Jesu namn.*

- a. När man döptes av Johannes gjorde man det först och främst för att man omvände sig från sin synd, men inte nödvändigtvis för att man bekände sin tro på Jesus som världens Herre och Frälsare.
- b. Man ska bara döpas i Jesu namn en gång i sitt liv, men om man har döpts på otillräckliga grunder så är det alltså inte fel att döpas en andra gång, eftersom det då egentligen blir det första korrekta dopet.
 - i. Om någon som blivit döpt som spädbarn men som sen under inga omständigheter tror på Jesus eller lever något kristet liv, men som sedan i vuxen ålder omvänder sig och kommer till tro på Jesus så är det min personliga uppfattning att den personen, i likhet med dessa Johannes-lärjungar i Efesus, bör döpa sig "igen". Detta blir dock inte ett "omdop", eftersom det första inte var efter egen bekännelse om tro på Jesus som världens Herre och Frälsare, vilket är en nödvändig grund för att döpas i Jesu namn.

6. ⁶*Och när Paulus lade händerna på dem, kom den helige Ande över dem, och de talade med tungor och profeterade.*

- a. Det finns en nära koppling mellan dopet i Jesu namn och utgjutandet av den helige Ande:
 - i. ³⁷När de hörde detta, högg det till i hjärtat på dem, och de frågade Petrus och de andra apostlarna: "Bröder, vad skall vi göra?" ³⁸Petrus svarade dem: "Omvänd er och låt er alla döpas i Jesu Kristi namn, så att era synder blir förlåtna. Då skall ni få den helige Ande som gåva." (Apg 2:37–38)
 - ii. ¹⁴Då apostlarna i Jerusalem fick höra att Samarien hade tagit emot Guds ord, sände de dit Petrus och Johannes. ¹⁵Dessa kom ner och bad för dem att de skulle få den helige Ande, ¹⁶eftersom Anden ännu inte hade fallit på någon av dem. De var endast döpta i Herren Jesu namn. ¹⁷Apostlarna lade då händerna på dem, och de tog emot den helige Ande." (Apg 8:14–17)
 - iii. ⁴⁴Medan Petrus ännu talade föll den helige Ande över alla som hörde ordet. ⁴⁵Alla troende judar som hade följt med Petrus häpnade över att den helige Andes gåva blev utgjuten också över hedningarna. ⁴⁶Ty de hörde dem tala med tungor och prisa Gud. ⁴⁷Då frågade Petrus: "Inte kan väl någon hindra

att dessa blir döpta med vatten, när de liksom vi har tagit emot den helige Ande?" ⁴⁸Och han befallde att de skulle döpas i Jesu Kristi namn. Sedan bad de honom stanna några dagar." (Apg 10:44–48)

- b.** Alla som tror på Jesus och blir frälsta föds på nytt av den helige Ande och får det nya eviga livet (Joh 3:5, Rom 8:9, 1 Kor 12:3). Men utöver detta kan man också som kristen bli fylld med Guds Ande så att man får övernaturlig kraft att vara ett Jesu vittne (Apg 1:8).
- i. Man är alltså som kristen född på nytt av Anden, men behöver inte nödvändigtvis automatiskt ha tagit del av den helige Andes kraft genom att bli döpt i den helige Ande eller bli uppfylld av den helige Ande. Detta "Andens dop" är något som jag anser att alla kristna bör längta efter och be om. Även om den helige Ande så klart är verksam i och genom alla kristna så är det oerhört värdefullt att även få ta del av denna enorma kraft.
1. Ett exempel på detta hittar vi i Apostlagärningarnas inledning. I samband med att Jesus lämnar jorden så säger han till sina lärjungar: *"Lämna inte Jerusalem utan vänta på vad Fadern har utlovat, det som ni har hört av mig. Ty Johannes döpte med vatten, men ni skall om några dagar bli döpta i den helige Ande."* (Apg 1:4–5) och lite senare: *"När den helige Ande kommer över er, skall ni få kraft och bli mina vittnen i Jerusalem och i hela Judeen och Samarien och ända till jordens yttersta gräns."* (Apg 1:8)
 2. Lärjungarna tillhörde Jesus och var frälsta, men hade ännu inte tagit del av den kraft som den helige Ande ger. Innan de fick ta del av denna kraft kan vi läsa i texten att lärjungarna var instängda i ett rum (Apg 1:13), men efter dopet i den helige Ande (Apg 2:4) vågar de frimodigt vittna för alla som vill höra att Jesus är Messias och att Joels profetia om den helige Andes utgjutande nu gått i uppfyllelse (Apg 2).
- ii. Det märkliga med dessa lärjungar i Efesus är att de varken verkar ha blivit födda på nytt av den helige Ande eller tagit del av hans kraft. Förmodligen berodde detta på att hamnade lite mitt emellan Johannes Döparen och Jesus Kristus. Nu kompenseras dock detta med råge när de på ett fantastiskt sätt får ta del av den helige Andes kraft!
- c.** Det är väldigt viktigt för alla kristna att låta den helige Ande få förvandla vårt inre så att vi blir så lika Jesus som möjligt. Man blir inte perfekt bara för att man har blivit frälst utan det finns väldigt mycket att jobba med och ta itu med. Att lägga av med synd och istället leva ett liv fyllt med kärlek är en livslång process som den helige Ande vill leda oss igenom.

7. ⁸Sedan gick han in i synagogan och under tre månader predikade han frimodigt. Han samtalande med dem och försökte övertyga dem om det som hör till Guds rike.

- a.** Paulus mission följer samma mönster som tidigare; han reser till en centralort som fungerar som knutpunkt och börjar först predika för judarna. Det som är något annorlunda med Efesus är att han får predika ovanligt länge, hela tre månader! Därefter vill somliga inte höra mer och han tvingas istället fortsätta förkunnelsen i Tyrannus lärosal.
- b.** Guds son föddes som människa in i det judiska folket, och de var också de som hade fått Bibeln och förbundet, så det är väldigt naturligt att just de fick höra evangeliet först. Men när evangeliet inte togs emot gick erbjudandet vidare till hedningarna.
 - i. ¹⁶“Jag skäms inte för evangelium. Det är en Guds kraft som frälsar var och en som tror, först juden och sedan greken.” (Rom 1:16)
 - ii. ¹⁶“Då svarade Paulus och Barnabas frimodigt: ”Guds ord måste först predikas för er. Men då ni visar det ifrån er och inte anser er själva värdiga det eviga livet, se, då vänder vi oss till hedningarna.” (Apg 13:46)
 - iii. ⁴³“Därför säger jag er att Guds rike skall tas ifrån er och ges åt ett folk som bär dess frukt.” (Matt 21:43)

8. ⁹Men där fanns några som förhärddade sig och inte ville tro utan talade illa om 'den vägen', så att alla hörde det.

- a.** Den kristna tron har inte alltid kallats för ”kristendomen”, istället kom den tidigt att kallas för ”Vägen”. I Apostlagärningarna märker vi exempelvis att Paulus först förföljer de som hörde till ”den vägen” (Apg 9:2) men senare omvände sig och själv började gå på ”den vägen” (Apg 24:14).
- b.** I Gamla Testamentet så används begreppet ”väg” ofta synonymt med ”ett sätt att leva” och används för att kontrastera ”Guds väg” och ”de odugaktigas väg”. I GT vill Gud att Israels folk ska gå på Guds väg genom att göra vad Gud har befallt Mose (2 Mose 18:20). I Gamla testamentet så är ”Guds väg” synonymt med ”Guds vilja” eller ”Guds befallningar”, och Gud vill att människan inte ska gå ”sin egen väg” utan ”Guds väg” genom att lyda Guds befallningar som Gud gav Israel via Mose.
- c.** Jesus fortsätter på Gamla Testamentets spår om att det finns två vägar att gå när han upplyser oss om att ”fördärvets väg” är bred och att ”livets väg” är smal (Matt 7:13–

14). Men även om Jesus fortsätter på GT:s utstakade väg så finns det en skillnad i hur man går på Guds väg. Istället för att lyfta fram att man som i Gamla Testamentet ska gå på Guds väg genom att lyda Mose lag, så betonar Jesus istället att "vägen till Fadern" går via honom själv. Enda sättet att komma till Fadern är genom att tro på Jesus och därmed är Jesus vägen (Joh 14:6).

9. Då lämnade han dem och tog lärjungarna med sig, och varje dag höll han samtal i Tyrannus hörsal. ¹⁰Detta pågick under två år, så att alla som bodde i Asien, judar och greker, fick höra Herrens ord.

- a.** Att samlas kring Guds ord är oerhört centralt i det kristna lärjungaskapet och det är ingen slump att vi ägnar så pass stor del åt detta när vi firar Gudstjänst.
 - i. Det är dock intressant att notera att Paulus undervisade genom att hålla *samtal*. Det verkar alltså som att han inte höll någon vanlig söndagspredikan så som vi gör idag.
- b.** Paulus skulle aldrig ha kunnat nå alla som bodde i Asien, d.v.s. västkusten i dagens Turkiet, om inte alla troende hjälptes åt. Om detta skriver Paulus i sitt brev just till Efesus:
 - i. ¹¹*Och han gav några till apostlar, andra till profeter, andra till evangelister och andra till herdar och lärare. ¹²De skulle utrusta de heliga till att utföra sin tjänst att bygga upp Kristi kropp,* (Ef 4:11–12)
- c.** Troligtvis var det under denna tid som Paulus medarbetare grundade församlingarna i Kolosse, Laodicea, och Hierapolis (Kol 1:7, 4:12–17).
- d.** Under dessa två år (52-54 e.Kr.), skrev Paulus Första Korintierbrevet (1 Kor 16:8) och möjligtvis också Galaterbrevet.

10. ¹¹Gud gjorde ovanliga under genom Paulus händer, ¹²så att man till och med tog dukar och plagg som varit i beröring med hans hud och lade på de sjuka, och sjukdomarna lämnade dem och de onda andarna för ut.

- a.** I det varma klimatet i Efesus användes ofta duk för att torka svetten med eller något liknande. Troligtvis var det dessa dukar som lades på de sjuka.
- b.** Att dessa mirakler var *ovanliga*, lär oss först och främst att det finns mirakler och under som borde vara *vanliga*. Det lär oss också att det finns lite mer normala sätt

Christian Mólks Bibelkommentarer

att bota sjuka, exempelvis att lägga händerna på den som är sjuk och be en enkel bön.

- i. Man behöver inte eftersträva det ovanliga bara för att det är lite extra häftigt, men samtidigt bör man vara glad och tacksam när Gud gör ovanliga under.
- c. I Apg 5:15 blir folk helade när Petrus skugga faller på dem och i Mark 5:27 blir kvinnan med blödarsjuka helad när hon rör vid Jesus kläder. Det finns dock ingen magi i klädesplaggen i sig själva, utan det står att *Gud* gjorde dessa under. Om inte Gud gör mirakler hjälper det inte hur många klädesplagg från Paulus, eller till och med Jesus, som vi lägger på de sjuka.
- d. Det är inte förvånande för mig att dessa ovanliga under skedde i en *missionssituation*. Jag tror mission ligger Gud väldigt varmt om hjärtat och han är ofta väldigt snabb på att med under och tecken bekräfta sitt Ord när det predikas för onådda människor.

11. ¹³*Några kringvandrande judiska andeutdrivare tog sig också för att uttala Herren Jesu namn över dem som hade onda andar. De sade: "Jag besvär er vid den Jesus som Paulus predikar."*

- a. På Nya testamentets tid fanns det många professionella "magiker" eller "andeutdrivare" eller liknande (Apg 8:9–24, 13:6-12, 16:16-19).
- b. Dessa judiska andeutdrivare verkar inte ha haft en egen tro på Jesus som sin Herre och Frälsare utan, troligtvis inspirerade av tidigare nämnda ovanliga under, försökte använda sig av Paulus Gud för att driva ut onda andar.
 - i. Problemet med detta är att den kristna tron inte är *magi*, det går liksom inte att "lära" sig en andlig teknik som om det vore någon slags trollformel. Nej, den kristna tron bygger på att man har en *relation* med Jesus, och utan den spelar det ingen roll hur duktig man är på Bibeln, hur värtalig man är eller vilken fin titel man har.
 1. ²⁵*Vid den tiden sade Jesus: "Jag prisar dig, Fader, du himlens och jordens Herre, för att du har dolt detta för de visa och kloka och uppenbarat det för de små. ²⁶Ja, Fader, detta var din goda vilja."* (Matt 11:25–26)

- c. Det är viktigt att alla som betecknar sig själva som kristna har en *egen* relation med Jesus. Det räcker inte bara att "tro på den Jesus som pastorn predikar" eller leva på

sina föräldrars tro. Det är väldigt viktigt att var och en någon gång i sitt liv tar ställning och medvetet väljer om man vill tro på Jesus eller inte.

12. ¹⁵Men den onde anden svarade dem: "Jesus känner jag till, och vem Paulus är vet jag, men vilka är ni?" ¹⁶Och mannen som hade den onde anden kastade sig över dem, övermannade alla och misshandlade dem så svårt att de måste fly ut ur huset, nakna och blodiga.

- a. Här ser vi dels vilken otroligt stark kraft det finns i namnet Jesus; de onda andarna måste backa för den som tror på Jesus, men samtidigt vi ser också det farliga i att ge sig in i en kamp med onda andar om man *inte* har en relation med Jesus.

13. ¹⁷Detta fick alla i Efesus veta, både judar och greker, och fruktan kom över dem alla, och Herren Jesu namn blev prisat.

- a. Trots att miraklerna hade utförts via Paulus så är det ändå Jesus som prisas, och det är en lärdom som vi aldrig får glömma. När Gud välsignar på olika sätt, så får vi aldrig själva ta åt oss äran för detta. Vi måste också alltid vara på vår vakt så att vi inte upphöjer predikanter eller ledare så mycket att man inte längre ser Jesus.

14. ¹⁸Många av dem som trodde kom och bekände öppet vad de tidigare hade gjort. ¹⁹Åtskilliga av dem som hade bedrivit trolldom samlade ihop sina böcker och brände upp dem offentligt. Man räknade ut vad de var värda och kom fram till femtiotusen silverdrakmer.

- a. En naturlig reaktion på att man har kommit till tro på Jesus är att man vill göra upp med sitt gamla syndiga liv. Någon kanske tömmer sitt barskåp i vasken, någon annan kanske ger tillbaka pengar man roffat åt sig (Luk 19:1-10) eller något liknande, beroende på vilken synd man framförallt har haft i sitt liv innan man blev frälst.
 - i. Kanske finns det något i ditt liv som du behöver lämna?
- b. En silverdrakmer var värd cirka en fjärdedels dagslön, vilket visar oss att värdet på detta bokbål var enormt!
- c. Det är viktigt att komma ihåg att de böcker de brände upp *var deras egna*. Man kan alltså inte som kristen bränna upp alla böcker man anser vara felaktiga eller hålla ut någon annans alkohol. Var och en måste göra upp med sin egen synd.

15. ²⁰På detta sätt hade ordet genom Herrens kraft framgång och visade sin styrka.”

- a. Apostlagärningarna 19 är ett bra exempel på vad vi i dag brukar kalla ”väckelse”, och det finns fyra sammanfattande lärdomar:
 - i. Folk samlades runt Guds ord.
 - ii. Det skedde ovanliga under.
 - iii. Det förekom andlig strid.
 - iv. Folk omvände sig från sitt gamla syndiga liv.

(Vers 21-40) – Oroligheter i Efesus

²¹När detta var slutfört bestämde sig Paulus för att genom Makedonien och Akaja resa till Jerusalem. Han sade: ”Och när jag har varit där måste jag också besöka Rom.” ²²Han sände två av sina medhjälpare, Timoteus och Erastus, till Makedonien och stannade själv en tid i Asien. ²³Vid den tiden uppstod det stor oro med anledning av ’den vägen’. ²⁴En silversmed som hette Demetrius, tillverkade Artemistempel av silver och skaffade därmed hantverkarna stora inkomster. ²⁵Nu kallade han samman dem och sådana som hade liknande arbeten och sade: ”Ni män, ni vet att vi har vårt välstånd av detta arbete. ²⁶Och nu ser ni och hör hur den där Paulus har vilselett en massa människor, inte bara i Efesus utan i nästan hela Asien, med sitt tal om att gudar som är tillverkade av händer inte är några gudar. ²⁷Det är fara värt inte endast att vårt hantverk får dåligt rykte utan också att den stora gudinnan Artemis tempel förlorar sitt anseende, och att den gudinna som hela Asien, ja, hela världen dyrkar, mister sin gudomliga storhet.” ²⁸När de hörde detta blev de ursinniga och skrek: ”Stor är efesiernas Artemis!” ²⁹Hela staden kom i uppror, och folk rusade alla på en gång till teatern och släpade med sig Gajus och Aristarkus, två makedonier som var Paulus följeslagare. ³⁰Paulus ville gå in till folket men hindrades av lärjungarna. ³¹Några asiarker som var hans vänner skickade också bud till honom och bad att han inte skulle ge sig in på teatern. ³²Där skrek några ett, andra något annat. Folkmassan var i uppror, och de flesta visste inte ens varför de hade samlats. ³³Några ur hopen förklarade för Alexander vad saken gällde, och judarna skickade fram honom. Han gav tecken med handen och ville hålla ett försvarstal inför folket. ³⁴Men när de märkte att han var jude, ropade de alla på en gång i ett par timmar: ”Stor är efesiernas Artemis!” ³⁵Men stadens sekreterare lugnade folket och sade: ”Efesier, finns det någon enda människa som inte känner till att efesiernas stad är vårdare av den stora Artemis tempel och hennes bild som har fallit ner från himlen? ³⁶Eftersom ingen kan neka till detta, bör ni hålla er lugna och inte göra något förhastat. ³⁷Ni har fört hit de här männen som varken har rånat tempel eller hädat vår gudinna. ³⁸Om nu Demetrius och hans hantverkare vill föra talan mot någon, så hålls det rättegångar och finns det landshövdingar. Inför sådana skall de anklaga varandra. ³⁹Och om det är något mer ni vill ta upp, skall det avgöras i den lagliga folkförsamlingen. ⁴⁰På grund av det som har hänt i dag

riskerar vi att bli anklagade för uppror. Vi har ju inte något skäl att anföra när vi skall stå till svars för dessa oroligheter.” Och efter att ha sagt det upplöste han folksamlingen.”

1. ²³Vid den tiden uppstod det stor oro med anledning av 'den vägen'. ²⁴En silversmed som hette Demetrius, tillverkade Artemistempel av silver och skaffade därmed hantverkarna stora inkomster. ²⁵Nu kallade han samman dem och sådana som hade liknande arbeten och sade: "Ni män, ni vet att vi har vårt välstånd av detta arbete. ²⁶Och nu ser ni och hör hur den där Paulus har vilselett en massa människor, inte bara i Efesus utan i nästan hela Asien, med sitt tal om att gudar som är tillverkade av händer inte är några gudar. ²⁷Det är fara värt inte endast att vårt hantverk får dåligt rykte utan också att den stora gudinnan Artemis tempel förlorar sitt anseende, och att den gudinna som hela Asien, ja, hela världen dyrkar, mister sin gudomliga storhet." ²⁸När de hörde detta blev de ursinniga och skrek: "Stor är efesiernas Artemis!"

- a. I Efesus fanns ett stort tempel tillägnat gudinnan Artemis, eller Diana som hon också kallas, och som ansågs vara ett av antikens sju underverk.
- b. Många tillresande besökte templet, tillbad Artemis och köpte en staty eller något liknande. Detta gav naturligtvis anseende och inkomster åt stadens hantverkare, en inkomst som nu riskerade förloras på grund av Paulus förkunnelse.
- c. Det är viktigt att komma ihåg att Paulus inte predikade *emot* Artemis, utan *för* Jesus. Att de som började tro på Jesus och slutade tro på Artemis därefter slutade köpa statyer var en naturlig reaktion. Men Paulus huvudsyfte var inte att gå emot en annan religion utan istället predika om Jesus, något som tydligt bekräftas i vers 37, där stadens sekreterare förklarar att Paulus inte alls har hädat Artemis.

2. ²⁹Hela staden kom i uppror, och folk rusade alla på en gång till teatern och släpade med sig Gajus och Aristarkus, två makedonier som var Paulus följeslagare. ³⁰Paulus ville gå in till folket men hindrades av lärjungarna. ³¹Några asiarker som var hans vänner skickade också bud till honom och bad att han inte skulle ge sig in på teatern. ³²Där skrek några ett, andra något annat. Folkmassan var i uppror, och de flesta visste inte ens varför de hade samlats.

- a. Många i staden var oerhört upprörda, medan många andra inte riktigt visste varför de ens hade samlats.
- b. Teatern i Efesus rymde 25000 personer och staden hade som högst cirka 50000 invånare. I texten framgår inte hur många som befann sig på teatern, men man kan ändå föreställa sig att det var väldigt många och skriket måste ha varit öronbedövande!

Christian Mølks Bibelkommentarer

3. ³⁵Men stadens sekreterare lugnade folket och sade: "Efesier, finns det någon enda människa som inte känner till att efesiernas stad är vårdare av den stora Artemis tempel och hennes bild som har fallit ner från himlen? ³⁶Eftersom ingen kan neka till detta, bör ni hålla er lugna och inte göra något förhastat. ³⁷Ni har fört hit de här männen som varken har rånat tempel eller hädat vår gudinna. ³⁸Om nu Demetrius och hans hantverkare vill föra talan mot någon, så hålls det rättegångar och finns det landshövdingar. Inför sådana skall de anklaga varandra. ³⁹Och om det är något mer ni vill ta upp, skall det avgöras i den lagliga folkförsamlingen. ⁴⁰På grund av det som har hänt i dag riskerar vi att bli anklagade för uppror. Vi har ju inte något skäl att anföra när vi skall stå till svars för dessa oroligheter." Och efter att ha sagt det upplöste han folksamlingen."

- a. Det har hänt många gånger att olika sorters människor har blivit väldigt upprörda över det kristna budskapet, men här ser vi att till och med höga politiska ledare i stadens elit kunde se att det inte egentligen fanns något att frukta.

Copyright 2013 Christian Molk - All Rights Reserved.

All Bibeltext kommer från [Svenska Folkbibeln](#) om inte annat anges.